

— Υιὲ τῆς γυναικὸς σοῦ ἔχουν δώσει μέτωπον ἐξ ἀδάμαντος· μὴ τοὺς φοβεῖσαι ποσῶς.

Οἱ ἐπίσκοποι ψάλλουσι τὸ ἄσμα τῶν ἑγκωμίων, πρὸ ὀλίγου συντεθὲν εἰς τὴν Καρθαγένην ὑπὸ τοῦ Ἀυγούστου φίλου τοῦ Εὐδώρου.

— «Ὡ θεὲ σὲ εὐλογοῦμεν. Ὡ θεὲ σὲ ὑμνοῦμεν. Οἱ οὐρανοὶ, οἱ ἄγγελοι, οἱ θρόνοι τὰ Χερουβὴμ σὲ διακηρύττουσι τρεῖς φορὰς ἅγιον Κύριον θεὸν τῶν στρατῶν.»

Οἱ ἐπίσκοποι ἔψαλλον ἀκόμη τὸν ἕμνον τῆς νίκης καὶ ὁ Εὐδωρος ἐξελεθὼν ἐκ τῆς φυλακῆς ἔχαιρε διὰ τὸν θρίαμβόν του. Εἶχε παραδοθῆ εἰς τὰς ὕβρεις. Ὁ Κεντηρίων τῆς φρουρᾶς τὸν ᾤθησε τραχέως καὶ τῷ εἶπεν.

— «Βάδιζε γρήγορα».

— Σύντροφε, ἀπήντησεν ὁ Εὐδωρος, ὑπομειδιῶν, ἐβάδιζον ἐπίσης ταχέως ὅπως σεῖς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ σήμερον, τὸ βλέπετε εἶμαι πληρωμένος.

Τοῦ προσεκόλλησαν ἐπὶ τοῦ στήθους φύλ

λον παπύρου φέρον τὰς δύο ταύτας λέξεις:

«Εὐδωρος Χριστιανός».

Ἐλάς τὸν ἐφόρτωνε μὲ ὕβρεις.

— Ποῦ εἶναι τώρα ὁ θεὸς σου; ἔλεγον. Τὶ σὲ ἔκαμε νὰ προτιμήσῃς τὴν λατρείαν του ἀπὸ τὴν ζωὴν; θὰ ἴδωμεν ἐὰν θὰ ἀναστηθῆς μετὰ τοῦ Χριστοῦ σου καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς θὰ εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυρὸς διὰ νὰ σὲ ἀποσπάσῃ ἐκ τῶν χειρῶν μας.

Καὶ τὸ σκληρὸν τοῦτο πλῆθος ἀπέδιδε χίλια ἐγκώμια εἰς τοὺς θεοὺς του καὶ ἠὲ χαριστεῖτο διὰ τὴν ἐκδίκησίν του κατὰ τῶν εἰδώλων του.

Ἐὐδωρος ἔφθασε μέχρι τοῦ ἀμφιθεάτρου ὡς ἓνας εὐγενὴς δρομεὺς διατρυπημένος δι' ἀκοντίου ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ἀγῶνος προχωρεῖ ἀκόμη εἰς τὴν μάχην χωρὶς νὰ φαίνεται ἀισθανόμενος τὴν θανατηφόρον πληγὴν του.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΑΛΥΣΙΣ

ΤΟΥ ΕRMIN COBB

Κατὰ τὸ ἔτος 1819 μετέβαιναν ἓνας ὄμιλος μαῦρος σκλάβων, ἐπὶ μιᾶς ἀγρίας ὁδοῦ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μομπάσα, ἀπετελεῖτο κυριολεκτικῶς μία ἄλυσις διότι καὶ οἱ 21 μαῦροι ἦσαν διὰ σιδηρῶν κλοιῶν μεταξὺ των συνδεδεμένοι.

Ἐκαστος τῶν 21 σκλάβων ἔφερεν ἓνα ἰσχυρὸν σιδηροῦν περιλαίμιον εἰς τὸ ὅποιον ἦτο προσδεδεμένη μία ἄλυσις μήκους ἐνὸς μέτρου, ἡ ὁποία τὸν συνέδεε μὲ τὸν ἐπόμενόν του, οἱ πόδες ἔμενον ἐλεύθεροι διὰ νὰ βαδίξωσι καὶ αἱ χεῖρες διὰ νὰ φέρωσι τὰ βάρη.

Εἰς καλλιτέραν θέσιν εὐρίσκοντο ὁ πρῶτος καὶ ὁ τελευταῖος τῆς μακρᾶς αὐτῆς σειρᾶς, διότι ὁ μὲν πρῶτος δὲν εἶχεν ἔμπροσθέν του ἄλλον ὁ δὲ τελευταῖος ὀπισθεν του καιδιότη οὐ

οὐ ἔσυχρον βάρος ἀλύσεως μικρότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους 19.

Ἐξων, ἔτρωγον καὶ ἐκοιμοῦντο ἀλυσοδεμένοι κατὰ τὴν νύκτα ἀπετέλουν ἓνα σύμπλεγμα γύρωθεν πυρᾶς, ἡ ὁποία ἀπεμάκρυνε τὰ θηρία τῆς ἐρήμου. Τὴν ἡμέραν ἐβάδιζον σχεδὸν συνεχῶς ἐκεῖνος ὅστις δὲν εἶχε βάρη εἰς τὰς χεῖρας προσεπάθει νὰ ἀνασηζῶνῃ τὸ σιδηροῦν περιλαίμιον, ὅσον ἠδύνατο. Ἐκτὸς ἐνός περιζώματος ἐκ δέσματος πιθήκου κατὰ τὰ ἄλλα ἦσαν καθόλου γυμνοί.

Ἦσαν ὅλοι ἰσχυροὶ νέοι ἄνδρες. Ἄνηκον εἰς μίαν φυλὴν Νέγκρων, οἱ ὅποιοι ἔξων μακρὰν ὀπισθεν τῶν ὀρέων. Τὸ ἀναγνωριστικὸν σημεῖον τῆς φυλῆς των ἦσαν οἱ ὀξεῖς ἔμπρόσθιοι ὀδόντες των. Εἶχον συλληφθῆ εἰς ἓνα

νικητηριῶν ἀγῶνα μὲ τὸν ἰσχυρὸν Μασέ. Ἄλλοτε θὰ τοὺς κατέσφαζον ἐπὶ τόπου, ἀλλὰ τώρα εἶχον ἀνακαλύψει ἐπισημασμένον μέθοδον νὰ ἀπαλλάσσονται τῶν ὀχληρῶν αὐτῶν αἰχμαλώτων.

Τοὺς εἶχον μεταφέρει ἀλλοσημένους εἰς τὴν τοποθεσίαν Κίλβα καὶ φυλάξαι ἐντὸς παρατηρημάτων.

Ἐκεῖ ἤρχοντο ἀπὸ τὴν παλαιάν Ἀραβε ἔμποροι σκλάβων ἐπίσης καὶ Πορτογάλλοι οἱ ὅποιοι ἠγόραζον ἀπὸ τὸν Μασέ τὸ ἀνθρώπινον ἐμπόρευμα καὶ τὸ παρελάμβανον μαζὺ τῶν.

Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος τῆς Ἀφρικῆς δὲν ἦν θιξε τόσον πολὺ τὸ ἐμπόριον τῶν σκλάβων ὅσον εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Γουϊνέας. Πάντως ὁμως ἡ Τουρζία, ἡ Βραζιλία καὶ τὰ δυτικὰ μέρη τῆς βορείου Ἀμερικῆς, εἶναι μέρη ἄξια λόγου καταναλώσεως.

Ὁ ὄμιλός μας ὠδηγεῖτο ὑπὸ ἕξ ὀπλισμένων ἀράβων. Ὁ ὀδηγὸς ἐκράτει μαστίγιον ἐκ δέματος ἰσποποτάμου. Ὅταν ἐπεθύμει νὰ σταματήσει ἢ νὰ ἐπιβραδύνῃ τὸ βᾶδισμα ἐκτύπα, μὲ αὐτὸ τοὺς γυμνοὺς πόδας τοῦ ὀπισθέν του ἐρχομένου Νέγκρον. Μὲ αὐτὸν τὸν σιωπηλὸν τρόπον ἀνήγγελλε τὰς διαταγὰς του καὶ ἠνωεῖτο πολὺ καλὰ ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς ἀλλοσημένους. Ἡ ἔντονος αὐτῆ ὀμίλια τοῦ μαστιγίου ἐννοεῖται πολὺ καλῶς καὶ ὑπὸ τοῦ δισκινήτου μαύρου.

Μίαν πρωΐαν ὁπότε εὗρισκοντο μακρὰν τῆς ἀκτῆς δρόμον 10 ἡμερῶν, συνέβη εἰς τὸ μικρὸν καραβάνι ἓνα τρομακτικὸν ἀτύχημα.

Ἐβᾶδιζον πρὸς δυσμὰς ἐπὶ ἐνὸς ὄροπεδίου Ἦσαν ἐκεῖ ὠραῖα βοσκαὶ διασχιζόμεναι ἀπὸ ἄγρια μονοπάτια. Διάφορα συμπλέγματα δένδρων γραφικὰ προσέδιδον εἰς τὴν τοποθεσίαν ἐξαιρετικὸν θέληγρον. Ὑδωρ ὑπῆρχε παρὰ πολὺ καὶ ζῆα ὑπῆρχον παντὸς εἶδους ἐκεῖ. Ἀντιλόπαι καὶ Ζέβραι ἔβροσκον εἰς πυκνὰς ἀγέλας, τὰ ὅποια καὶ ἀπεμακρύνοντο ὅταν ὁ ὄμιλος ἐπιησάσεν.

Εἰς μίαν τοποθεσίαν ὅπου τὸ χόρτον ἦτο ἐξαιρετικῶς ὑψηλὸν καὶ ἀδιάβατον ἦτο εἰς ἄρρεν ῥινόκερος. Ἐλέφαντες δὲν ὑπῆρχον εἰς αὐτὸ τὸ μέρος τῆς Ἀφρικῆς.

Ὁ ῥινόκερος ἦτο τὸ μεγαλείτερον ἀπὸ τὰ ἐκεῖ εὗρισκόμενα θηρία.

Εἶνε γνωστὴ ἡ μεγάλῃ σωματικῇ του δύναμις καὶ ἡ ἐκπληκτικὴ ἐπιδειξιότης του εἰς τὸ

νὰ ἐπιτίθεται, εἶναι κακὸς καὶ ὑστερόβουλος, προφυλασσόμενος ὑπὸ τοῦ σκληροῦ του δέρματος, ὡς ἓνα τάντζ ἀπὸ τὸ περιβλημὰ του.

Μὲ ταχύτητα ἀμαρσοτοιχίας ταχείας προσβάλλει τὸ θῆμα του, εἰς αὐτὸ προστίθενται τὸ ἐπικίνδυνον κέρασ του καὶ οἱ κακεντροχεῖς ὡς οἱ τοῦ χόρτου ὀφθαλμοί· συγχρόνως εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ βλαχεία του, ἡ ἀκοή του ὁμως καὶ ἡ ὀσφρησίς του εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένα, καὶ ὅταν πρέπει εἶναι ταχὺς καὶ εὐστροφος ὡς ἡ νυφίτσα.

Ὁ Ρινόκερος ὁ ὅποιος προσέβαλε τὸν ὄμιλόν μας, ἦτο ἐκ τῶν μεγαλειτέρων τοῦ εἶδους του καὶ ἐξαιρετικῶς κακὸς. Ἴσως τὸ πλησίασμα τοῦ ὀμίλου τὸ κανονικὸν κτύπημα τῶν γυμνῶν ποδῶν ἐπὶ τοῦ σκληροῦ ἐδάφους, ὁ κρότος τῶν ὀπλων καὶ τῆς ἀλύσεως τῶν σκλάβων, ὁ ἦχος τοῦ μαστιγίου καὶ τὸ βογγητὸν τῶν κτυπωμένων εἶχεν ἐξερεθίσει τὸ θηρίον.

Ὅλοι οἱ ἐξερευνηταὶ τῆς Ἀφρικῆς συμφωνοῦν ὅτι δὲν πρέπει κανεὶς νὰ ἐμπιστεύεται εἰς ἓνα ἄρρενα ρινόκερον. Εἶναι ἱκανὸς νὰ δειλιάσῃ καὶ πρὸ ἐνὸς μόνον ἀνθρώπου, ἀλλ' εἰς ἀφνίδιον θυμὸν νὰ προσβάλλῃ καὶ δόλοκληρον καραβάνι. Ὅτι ἔχει κατὰ νοῦν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔκτελει ἐξ ὀλοκλήρου. Ἐπιτίθεται τυφλὰ ἔμπροσθέν του ἐναντίον παντὸς τὸ ὅποιο εὗρισκεται εἰς τὸν δρόμον του. Κακὸς καὶ τολμηρὸς περισσότερο ἀπὸ μίαν ἄψυχον μηχανὴν ἢ ὡς ὄν ἀπὸ σάρκα καὶ αἷμα.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ ῥινόκερος ὁ ὅποιος ἐπέτηθε κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐναντίον τῆς ἀλύσεως τῶν σκλάβων.

Περίπου 200 μέτρα ἔμπροσθεν τῶν σκλάβων, ἐξεπήδησεν ἀπὸ ἓνα ὕψωμα. Ἐξέπεμψεν ἰσχυρὰν φωνὴν ὡσφρανθῆ εἰς τὸν ἄερα καὶ μὲ μεγάλον θόρυβον μέκεκλιμένην πρὸς τὸ ἔδαφος τὴν μεγάλην του κεφαλὴν ἐφόρμησεν πρὸς τὰ ἔμπρὸς φυσῶν ἰσχυρά.

Τὸ φύσημα ἠκούετο ὡς ἡ σειρὴν ἀτμοπλοίου.

Εἰς τοὺς ἄραβας ἤρκεσεν αὐτὴ ἡ προειδοποίησις διὰ νὰ κρυφθῶσι ταχέως πρὸς ὄλας τὰς διευθύνσεις ἐντὸς ὑψηλοῦ χόρτου ἢ νὰ ἀναρριχηθῶσιν εἰς τὰ ὑψηλὰ δένδρα. Ἐγνώριζον ἐκ πείρας ὅτι ὁ ῥινόκερος ἐφορμᾷ κατευθεῖαν ἐναντίον τοῦ θύματος του καὶ εὗρισκετο κανεὶς ἐν ἀσφαλείᾳ ἐὰν ἐπετύγχανε νὰ ἀπομακρυνθῆ ἔγκαιρος.

Παρ' ὄλην τὴν ταχύτητα τῆς ἐπιθέσεως ο

φτωχοὶ σκλάβοι εἶχον ἀρκετὸν καιρὸν διὰ νὰ ἀναγνωρίσουν τὸν τρομερὸν κίνδυνον καὶ ἀπειραράθησαν ματαίως νὰ τὸν ἀποφύγουν. Ἐκτραύλαζον, ἐθρήνουν, ἐκτύπων τὰς ἀλύσεις των, ἐμαζεύθησαν ὅλοι μαζί καὶ ἀπετέλεσαν σχεδὸν ἕνα σῶμα.

Ἐπειτα ἄλλοι μὲν ἐκινουῦντο δεξιᾷ, οἱ δὲ λοιποὶ ἀντιθέτως. Ὁ εἰς τὸ μέσον εὐρισκόμενος ἄλλοτε μὲν ἐτινάσσετο εἰς τὸν ἀέρα ἄλλοτε πρὸς τὴν μίαν διεύθυνσιν καὶ ἄλλοτε πρὸς τὴν ἄλλην, ἐνῶ οἱ ἐξογκωθέντες ὀφθαλμοὶ του ἔβλεπον νὰ πλησιάσῃ ὁ τρόμος.

Αὐτὸν τὴν δυστυχῆ ἐξέλεξεν ὁ ὠργισμένος ρινόκερος ὡς πρῶτον θύμα καὶ τὸν κτύπησε μὲ τὸ ἄκρον τοῦ κέρατός του. Εἰς τοὺς εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν εὐρισκόμενους παρουσιάσθη ἕνα τρομερὸν θέαμα. Μὲ παραμορφωμένα τὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ φόβου ἔπεσαν εἰς τὸ βάθος τὰ ἀτυχῆ θύματα τοῦ τρομεροῦ θηρίου. Εἰς τὸ μέσον ἐστάκετο ὁ ρινόκερος, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κέρατος διαπερασμένος ὁ δυστυχῆς Νέγρος, οἱ ἰσχυροὶ ἐμπρόσθιοι ἐμπόδιοι τοῦ θηρίου ἀπετέλουν σχῆμα ὡς ἕνα V, ἐκράτει τὴν κεφαλὴν μὲ τὸ θύμα του θριαμβευτικῶς ὑψη-

λὰ καὶ ἀριστεροὶ καὶ δεξιὰ αὐτοῦ προσεπάθουν οἱ ἀλυσσοδεμένοι σκλάβοι νὰ ἀποφύγουν τὸν βέβαιον θάνατον.

Εὐτυχῶς αὐτὴ ἡ ἀποτρόπαιος κατάστασις διήρκεσε μόνον ὀλίγα δευτερόλεπτα καὶ κατόπιν ἐκινήθη ἡ ζωνδροειδὴς μάζα. Ἐτίναξε μαζράν τὸν φανερωθέντα ἐπειτα κατεπάτησε τὴν ἀνθρώπινην μάζαν καὶ μὲ ἕνα θυμῶδες φύσημα ἐξηφανίσθη ταχέως ὅπως ἤλθεν εἰς τὸ δάσος.

Προσεκτικὰ ἐπλησίασαν οἱ φοβισμένοι ἄρραβες τὸ μέρος τοῦ δυστυχήματος.

Μὲ τὸ πρῶτον βλέμμα ἐφαίνετο, ὅτι καὶ οἱ 21 σκλάβοι ἦσαν νεκροί. Ἀλλὰ κατόπιν ἐπισταμένης παρατηρήσεως εὔρον ὅτι ὁ πρῶτος σκλάβος τῆς ἀλύσεως ἀνέπνεε ἔλαφρῶς.

Τὸ πρόσωπον του καὶ τὸ στήθος ἔφερον ἀμυγᾶς καὶ πληγὰς ἀλλὰ δὲν εἶχε θριάσει ὡς οἱ ἄλλοι τὸν τράχηλον καὶ ὁ λαμῶς του εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς τὸ περιλαίμιον, τὸ ὅποιον τὸν περιέβαλεν. Ἐβογγούσε καὶ ἐφαίνετο νὰ κινεῖται.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΤΑ ΠΛΕΟΝ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΖΩΑ

ΟΙ ΚΥΝΕΣ ΤΟΥ ΠΕΚΙΝΟΥ

Δὲν θὰ ἀναγνωρίσωσι πάντες ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον τὸν κύνα τοῦ Πεκίνου, ὅστις οὐχὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἔκαμε τὴν ἐμφάνισί του καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Πολλοὶ ὀλίγοι θὰ ἦνε πάλιν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουσι τὴν περίφημον καταγωγὴν καὶ τὸν φωτιστέφανον τοῦ μυστηρίου καὶ τῆς φήμης, ποῦ περιβάλλει αὐτὴν τὴν ῥάτσαν, ἰσρὰν εἰς τὰ τέκνα τῆς οὐρανίου αυτοκρατορίας—νῦν οὐχὶ πλέον αυτοκρατορίας—, ῥάτσαν, τῆς ὁποίας αἱ ἀρχαὶ χάνονται πράγματι, καὶ ὄχι κατ' εὐφημισμὸν, εἰς τὴν νύκτα τῶν χρόνων, ἂν καὶ συζητεῖται ἀκόμη, ἂν αὕτη εἶναι καθαρῶς σινικὴ ἢ μᾶλλον εἰσήχθη εἰς παραωχημένους χρόνους ἐκ τῆς Μογγολί-

ας. Μόον ἐκεῖνος, ὅστις εἶναι γνώστης τῆς ἐξελιξέως τῶν ποικίλων τύπων τῶν κυνῶν, δύναται νὰ ἀντιληφθῇ τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ σπάνιον τῆς συντηρήσεως ἐνὸς τύπου, πράγματι διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Διὰ τοὺς Πεκινέζους εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν ἰσρὸν χαρακτῆρα, ὅστις προστίθεται εἰς τὴν ῥάτσαν.

Εἰς τοὺς ἀρχαίους σινικοὺς τάφους, εἰς τὰ κεντήματα, εἰς τὰ μικρὰ ἀγάλματα ἐξ ἐλεφαντοστοῦ εὐρίσκομεν ζωγραφισμένον τὸν κύνα τοῦ Πεκίνου μὲ ὄλας του τὰς ἰδιότητας: τοὺς μικροὺς καὶ συνεστραμμένους πόδας, τοὺς μεγάλους ὀφθαλμοὺς, τὴν καταπονημένην φυσιογνωμίαν, τὸ εὐρὸν καὶ